

บรรณานุกรม

กาญจนา โชคถาวร.2542.**ปัญหาการค้าชายแดนไทย-ลาว ในเขตภาคเหนือตอนบน.** เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

“การจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร”. สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กรุงเทพฯ, ตุลาคม 2547.

ด่านศุลกากรเชียงของ.**รายงานประจำปี2554.**<http://www.chiangkhongcustoms.com>.

ธนาคารแห่งประเทศไทย.2554.**รายงานภาวะเศรษฐกิจดุ่มแม่น้ำโขง.**

<http://www.bot.or.th/Thai/EconomicConditions/AsianEconomies>.

“นวัตกรรม : กลยุทธ์สู่การแข่งขันระดับโลก” สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กรุงเทพฯ, มิถุนายน 2546.

นิสิต พันธมิตร.2542. **ปัญหาการค้าชายแดนภาคเหนือตอนบน : กรณีศึกษา จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ น่าน และแม่ฮ่องสอน.** รายงานการวิจัย.เชียงใหม่ : คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิชิตเดช วงศ์วัฒน์. 2549. **ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของรัฐกิจ ระหว่างประเทศ ลาวและไทย ที่คาดว่าจะได้รับจากสะพานแม่น้ำโขงลาว-ไทย แห่งที่2 ในจังหวัดสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว(สปป.ลาว).** การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พิมศิริพิชวงศ์. 2553. **การศึกษาโครงสร้างและรูปแบบการค้าชายแดนระหว่างประเทศไทยและลาว ในจังหวัดน่าน.** การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

พิจิตรา ยิ้มจันทร์, จิรดาภรณ์สุภาพร. **“ฟินแลนด์ เมื่อขนาดไม่ใช่เรื่องใหญ่”**,วารสาร BUSINESS.COM ฉบับเดือนกรกฎาคม 2545,น.68-87.

รัชณี พันธุ์รุ่งจิตติ , **“กลยุทธ์ แจ็คโคโนยักษ์”**. วารสาร MBA ฉบับเดือนกรกฎาคม 2547 , น.136-139

สมพงษ์พงษ์สวัสดิ์.2546 **.พัฒนาการทางพื้นที่ของการค้าและบริการของเมืองชายแดนแม่สาย จังหวัดเชียงราย.** การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. **การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ** .วารสารเอเชียปริทัศน์. ปีที่15 ฉบับที่ 1(ประจำเดือน มก Trout, Paul, Innovation Management & New Product Development, Pearson Education, 1998.

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์. “R3a’ New Trade Area เส้นทางสายไหม เศรษฐกิจไทย-ลาว-จีน ” 20
เมษายน 2554

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลอำเภอเชียงของ

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอำเภอเชียงของ

1. ลักษณะทั่วไปและการตั้งถิ่นฐาน

อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เป็นอำเภอชายแดนตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดเชียงรายมีชายแดนติดกับลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นแนวพรมแดนธรรมชาติกั้นอาณาเขตระยะทางยาวประมาณ 42 กิโลเมตร อำเภอเชียงของอยู่ห่างจากตัวจังหวัดเชียงรายตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1129 (เชียงแสน-เชียงของ) ประมาณ 141 กิโลเมตร หรือตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1098 และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1174 (แม่จัน-บ้านกิ้วพรว้า-บ้านแก่น-บ้านทุ่งจิว) ระยะทางประมาณ 137 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 950 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านเมืองต้นฝิ่ง แขวงบ่อแก้ว โดยมี แม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นอาณาเขต ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านเมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นอาณาเขต และติดต่อกับอำเภอเวียงแก่น ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลยางฮ่อม อำเภอขุนตาล และตำบลแม่คำ อำเภอพญาเม็งราย ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลแม่คำ อำเภอพญาเม็งราย ตำบลปงน้อยกิ่ง อำเภอดอยหลวง และตำบลบ้านแซว ตำบลแม่เงิน อำเภอเชียงแสนอำเภอเชียงของมีพื้นที่ทั้งหมด 837.8 ตารางกิโลเมตร หรือ 523,062.5 ไร่ มีภูมิประเทศเป็นภูเขาทางตอนเหนือทางตะวันออกและทางตะวันตก โดยมีพื้นที่ราบลุ่มตรงกลาง มีที่ราบเชิงเขาและที่ราบริมฝั่งแม่น้ำโขง และแม่น้ำอิง พื้นที่เต็มไปด้วยป่าไม้และภูเขาสูงล้อมรอบ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ยประมาณ 300 เมตร ฤดูร้อนอากาศร้อน อุณหภูมิสูงสุด 38 องศาเซลเซียสมีฝนตกชุกเกือบตลอดปี ปริมาณน้ำฝนสูงสุดประมาณ 168 มม. ต่อปี และอากาศหนาวเย็นในฤดูหนาว อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 5 องศาเซลเซียส

อำเภอเชียงของแบ่งการปกครองออกเป็น 7 ตำบล 101 หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 9 องค์กร คือ เทศบาลตำบล 2 แห่ง คือ เทศบาลตำบลเวียง และเทศบาลตำบลบุญเรือง และองค์การบริหารส่วนตำบล 7 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงเชียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลสถาน องค์การบริหารส่วนตำบลศรีดอนชัย องค์การบริหารส่วนตำบลบุญเรือง องค์การบริหารส่วนตำบลศรีง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยซ้อ และองค์การบริหารส่วนตำบลลริมโขง ประชากรประกอบด้วยคนหลายเชื้อชาติ เช่น ชาวไทยพื้นเมือง ไทยลื้อ จีนฮ่อ และชาวไทยภูเขาเผ่า

และมีการเลี้ยงปลา จำนวนกว่า 960 บ่อ ในพื้นที่เกือบ 500 ไร่ มีการค้าขายในภาคธุรกิจและการบริการเช่น การค้าปลีกและค้าส่งสินค้าต่าง ๆ การท่องเที่ยว โรงแรม การขนส่ง การศึกษา เป็นต้น โดยการค้าปลีกจะมีทั้งธุรกิจการค้าปลีกแบบดั้งเดิมและการค้าปลีกสมัยใหม่ การค้าปลีกแบบดั้งเดิมจะมีการบริหารงานไม่ยุ่งยาก ลงทุนน้อย การจำหน่ายสินค้าหรือ บริการ ยังขาดความทันสมัย ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมในลักษณะห้องแถว ลูกค้าอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับร้านค้า ส่วนการค้าปลีกสมัยใหม่เป็นรูปแบบการค้าที่มีการปรับปรุงการจำหน่าย จัดวางสินค้าและบริการที่ทันสมัย มีการบริหารจัดการแบบสมัยใหม่ ซึ่งปัจจุบันได้เข้ามามีส่วนแบ่งการตลาดที่สูงขึ้น เช่น ร้านสะดวกซื้อ มินิมาร์ทและซูเปอร์มาร์เก็ตต่าง ๆ

นอกจากนี้อำเภอเชียงของยังมีการค้าชายแดนซึ่งเป็นการค้าระดับท้องถิ่นที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ชายแดนระหว่างประชาชนหรือผู้ประกอบการคนไทยและคนลาวทั้งรายใหญ่และรายย่อย โดยการค้าชายแดนในอำเภอเชียงของในช่วงแรกเป็นการแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างชาวบ้านที่อยู่อาศัยตามแนวชายแดน เป็นการค้าขนาดเล็กระหว่างบุคคลกับบุคคล หรือชุมชนกับชุมชน ยังไม่ใช้เงินตราเป็นสื่อกลาง และผู้แลกเปลี่ยนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ใช้สินค้าเอง มีการนำไปแลกเปลี่ยนกันบ้างในพื้นที่แต่ไม่มีการกระจายสินค้าสู่พื้นที่อื่น ๆ สินค้าที่นำมาซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตรที่ผลิตได้หรือเหลือจากการใช้หรือบริโภคในแต่ละครัวเรือน สินค้าหัตถกรรมในครัวเรือน หรือสินค้าประเภทของป่าหายากต่าง ๆ การค้าชายแดนของอำเภอเชียงของปัจจุบันซึ่งส่วนใหญ่ทำการค้ากับ สปป.ลาว ได้ก่อให้เกิดมูลค่าการค้าชายแดนมากขึ้น ในช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2549 ที่ผ่านมา จากรายงานของกรมศุลกากรพบว่า มูลค่าการค้าชายแดนของอำเภอเชียงของมีมากกว่า 4,800 ล้านบาท และกรมศุลกากรสามารถจัดเก็บรายได้กว่า 100 ล้านบาท อีกทั้งมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นอีก เพราะได้รับการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง Greater Mekong Subregion (GMS) โครงการพัฒนาเมืองตามยุทธศาสตร์พัฒนาเมืองเชียงของ ซึ่งจะมีการพัฒนาเมืองเชียงของในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาด้านสังคมสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยอาศัยความร่วมมือทั้งจากในและต่างประเทศ

3. โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง Greater Mekong Sub region (GMS)

โครงการ GMS เป็นความร่วมมือของ 6 ประเทศ คือ ไทย พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน (ยูนนาน) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 โดยมีธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB: Asian Development Bank) เป็นผู้ให้การสนับสนุนหลัก กลุ่มประเทศ GMS มีพื้นที่รวมกันประมาณ 2,300,000 ตารางกิโลเมตร

หรือประมาณ พื้นที่ของยุโรปตะวันตก มีประชากรรวมกันประมาณ 250 ล้านคน และอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ อีกทั้งยังเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงติดต่อระหว่างภูมิภาคเอเชียใต้ เอเชียตะวันออก และ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ, 2548) โครงการ GMS มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางการค้า การลงทุนอุตสาหกรรม การเกษตรและบริการ สนับสนุนการจ้างงานและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ให้ดีขึ้น ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือทางเทคโนโลยีและการศึกษาระหว่างกัน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและเพิ่มขีดความสามารถรวมทั้งโอกาสทางเศรษฐกิจในเวทีการค้าโลก ระหว่าง 4-5 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 จีนได้เป็นเจ้าภาพการประชุม GMS Summit ครั้งที่ 2 ณ นครคุนหมิง โดยผู้นำได้ออกแถลงการณ์ร่วมคุนหมิง (Kunming Declaration) ซึ่งมีเป้าหมายคือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความปรองดองและความมั่งคั่งของอนุภูมิภาค รวมถึงความพยายามในการลดปัญหาความยากจนและ ส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยสนับสนุนให้มีการติดต่อและการแข่งขันระหว่างกัน นอกจากนี้ ผู้นำประเทศ GMS ได้แสดงเจตนารมณ์ให้มีการลงนามในภาคผนวกและพิธีสารแนบท้ายของความตกลงขนส่งข้ามพรมแดน (GMS Cross-Border Transport Agreement) ให้เสร็จครบถ้วนภายในปี พ.ศ.2548 และ เห็นชอบกับความริเริ่มในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพโดยให้การคุ้มครองระบบนิเวศของพื้นที่ป่าไม้และต้นน้ำในอนุภูมิภาค ภายใต้โครงการ GMS Bio-diversity Corridor ทั้งนี้ได้มีการลงนามข้อตกลงในเรื่องการขนส่ง การค้าพลังงาน การควบคุมโรคติดต่อในสัตว์ และการสื่อสารโทรคมนาคม และลารับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม GMS Summit ครั้งที่ 3 ในปี 2551

สาขาความร่วมมือของ GMS มี 9 สาขา ได้แก่ คมนาคมขนส่ง โทรคมนาคม พลังงาน การค้า การลงทุน เกษตร สิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยว และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แผนงานลำดับความสำคัญสูง (Flagship Programs) จำนวน 11 แผนงาน ได้แก่

- 1) แผนงานพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor)
- 2) แผนงานพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor)
- 3) แผนงานพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor)
- 4) แผนงานพัฒนาเครือข่ายโทรคมนาคม (Telecommunications Backbone)
- 5) แผนงานซื้อ-ขายไฟฟ้าและการเชื่อมโยงเครือข่ายสายส่งไฟฟ้า (Regional Power Interconnection and Trading Arrangements)
- 6) แผนงานการอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุนข้ามพรมแดน (Facilitating Cross-Border Trade and Investment)

7) แผนงานเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน (Enhancing Private Sector Participation and Competitiveness) 8) แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และทักษะความชำนาญ (Developing Human Resources and Skills Competencies) 9) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาสิ่งแวดล้อม (Strategic Environment Framework) 10) แผนงานการป้องกันน้ำท่วมและการจัดการทรัพยากรน้ำ (Flood Control and Water Resource Management) และ 11) แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยว (GMS Tourism Development) กลไกการทำงานของ GMS แบ่งเป็นการดำเนินการ 4 ระดับ ได้แก่

1. การประชุมระดับคณะทำงาน ของแต่ละสาขาความร่วมมือเพื่อประสานงานความคืบหน้าของกิจกรรมต่าง ๆ

2. การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส ซึ่งจัดปีละ 1-2 ครั้ง

3. การประชุมระดับรัฐมนตรี ซึ่งจัดปีละ 1 ครั้ง โดยในปี 2547 ได้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีครั้งที่ 13 ณ เวียงจันทน์ สปป. ลาว ระหว่าง 13-16 ธันวาคม 2547

4. การประชุมระดับผู้นำ ซึ่งจัดทุก 3 ปี โดยกัมพูชาเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับผู้นำ GMS ครั้งที่ 1 เมื่อปี 2545 และจีนจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับผู้นำ GMS ครั้งที่ 2 ในปี 2548

ความคืบหน้าการดำเนินงาน GMS ที่สำคัญ

1. การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor) เชื่อมโยงไทย-พม่า/ลาว-จีน

1.1 เส้นทางสาย แม่สาย-เชียงตุง-เชียงรุ่ง-คุนหมิง ไทยช่วยสร้างสะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำสายแห่งที่ 2 แบบให้เปล่าด้วยวงเงิน 38 ล้านดอลลาร์ และได้มีการเปิดใช้สะพานข้ามแม่น้ำสายแห่งที่ 2 และเส้นทางแม่สาย-เชียงตุง-เชียงรุ่งในเดือน กรกฎาคม 2547

1.2 เส้นทางสาย เชียงของ-หลวงน้ำทา-เชียงรุ่ง-คุนหมิง ไทย จีน และ ADB ให้ความช่วยเหลือการก่อสร้างเส้นทางในส่วนของ สปป. ลาวฝ่ายละ 1 ใน 3 ของค่าก่อสร้าง โดยไทยให้ความช่วยเหลือแบบเงินกู้ผ่อนปรนด้วยวงเงิน 1385 ล้านดอลลาร์ คาดว่าจะก่อสร้างเสร็จในปี 2548 หนึ่งรัฐบาลไทยได้ประกาศเจตนารมณ์ที่จะช่วยสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงที่เชียงของ-ห้วยทรายโดยจะรับผิดชอบค่าก่อสร้างครึ่งหนึ่ง และ ADB ก็แสดงความสนใจที่จะให้เงินกู้แก่ฝ่ายลาวส่วนหนึ่งด้วย

1.3 เส้นทางสาย ห้วยโก๋น-ปากแบ่ง โครงการปรับปรุงเส้นทางจากห้วยโก๋น (จ.น่าน)-เมืองเงิน (แขวงไชยบุรี)-ปากแบ่ง (แขวงอุดมไชย) ระยะทาง 49.22 กม. ซึ่งไทยจะให้ความช่วยเหลือด้วยวงเงิน 840 ล้านดอลลาร์ โดยเป็นเงินกู้ผ่อนปรน (ร้อยละ 70) และเงินให้เปล่า (ร้อยละ 30)

คาดว่าจะก่อสร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2549 โดยเส้นทางนี้จะสามารถเชื่อมต่อกับ จ. น่าน ไปยังประเทศจีน (ผ่านทางไชยบุรี-บ่อเต็น) และเชื่อมต่อไปยังหลวงพระบาง

2. การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) เชื่อมโยงพม่า-ไทย-ลาว-เวียดนาม

2.1 ฝั่งตะวันออก: มุกดาหาร-สะหวันนะเขต-ดองฮา-เว้-คานัง-สะพานข้ามแม่น้ำโขง แห่งที่ 2 ไทยและลาวได้กู้เงินจาก JBIC มาดำเนินการก่อสร้างเป็นวงเงิน 4,700 ล้านบาท (ส่วนของไทย 2,300 ล้านบาท) ได้มีการลงนามสัญญาจ้างก่อสร้างสะพานเมื่อ 3 ธ.ค. 2546 และคาดว่าจะก่อสร้างเสร็จในปี 2548 (6 เดือนก่อนกำหนดเดิม) เส้นทางหมายเลข 9 (ในลาว) การปรับปรุงและซ่อมแซมเส้นทาง สะหวัน-นะเขต-เมืองพิน-แดนสวรรค์ ระยะทางประมาณ 210 กม. โดย JICA และ ADB ให้การสนับสนุนด้านการเงิน ซึ่งได้เปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อ 23 เม.ย. 2547 เส้นทางหมายเลข 9 (ในเวียดนาม) และท่าเรือน้ำลึกคานัง ADB JBIC และรัฐบาลเวียดนามให้การสนับสนุนด้านการเงินในการก่อสร้างเส้นทางลาวบ่าว-ดองฮา อุโมงค์ไฮ วันและการปรับปรุงท่าเรือน้ำลึกคานังบางส่วนของโครงการก่อสร้างแล้วเสร็จและคาดว่าทั้งโครงการจะเสร็จสมบูรณ์ในปลายปี พ.ศ. 2547

2.2 ฝั่งตะวันตก: แม่สอด-เมะถ้ำไย ไทยจะให้ความช่วยเหลือเส้นทางช่วงแม่สอด-เมียวดี-กอกะเร็ก-พะอั้น-ท่าตอน ระยะทางประมาณ 198 กม (โดยจะสร้างถนนให้เปล่าในช่วง 18 กม. แรก และให้กู้ในส่วนที่เหลือ) ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางแม่สอด-เมียวดี-เมะถ้ำไย โดยรัฐบาลไทยตกลงในหลักการที่จะให้เงินกู้สำหรับการก่อสร้างช่วงกอกะเร็ก-เมะถ้ำไย ในระยะต่อไป

3. การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor) – เชื่อมโยงไทย-กัมพูชา-เวียดนาม

3.1 เส้นทาง ตราด-เกาะกง-สเรแอมบิล เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเลไทย-กัมพูชา-เวียดนาม (R10) โดยไทยให้ความช่วยเหลือแบบเงินกู้ผ่อนปรน 567.7 ล้านบาท เพื่อการปรับปรุงถนนระยะทาง 151.5 กม. และให้เปล่า 288 ล้านบาท เพื่อการก่อสร้างสะพานขนาดใหญ่ 4 แห่ง

3.2 เส้นทาง ช่องสะงำ-อันลองเวง-เสียมราฐ การปรับปรุงถนนระยะทาง 167 กม. ซึ่งจะเชื่อมโยงระหว่างภาคอีสานใต้ของไทยกับเมืองเสียมราฐ โดยจะเริ่มเจรจาเงื่อนไขสัญญาเงินกู้กลางปี 2547

4. ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามแดนในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง (GMS CrossBorder Transport Agreement) เป็นความตกลงที่ช่วยอำนวยความสะดวกการผ่านแดนและ

ข้ามแดนของคนและสินค้าใน อนุภูมิภาค ประเทศภาคีสมาชิกทั้ง 6 ประเทศได้ให้สัตยาบันความตกลงแล้ว และได้มีการประกาศการมีผลบังคับใช้ของความตกลงฯ (ส่วนกรอบความ ตกลง) เมื่อ 30 เม.ย. 47 และตั้งแต่วันที่ 2546 ประเทศภาคีสมาชิกได้เจรจาในรายละเอียดของส่วนภาคผนวกแนบท้ายความตกลง ฯ (Annex) 16 ฉบับและพิธีสาร (Protocol) 3 ฉบับ โดยได้รับความช่วยเหลือด้านวิชาการจาก ADB และ ESCAP โดยคาดว่าจะสามารถจัดทำภาคผนวกและพิธีสารให้แล้วเสร็จในปี 2548

5. ความตกลงว่าด้วยการเดินเรือพาณิชย์ในลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน (Quadripartite Agreement on Commercial Navigation on Lancang – Mekong River) ไทย ลาว พม่า จีน ได้ลงนามร่วมกันในความตกลงว่าด้วยการเดินเรือในแม่น้ำล้านช้าง-แม่น้ำโขง เมื่อวันที่ 20 เม.ย. 2543 ณ จังหวัดท่าขี้เหล็ก พม่า และมีผลบังคับใช้เมื่อเดือนเมษา 2544 โดยความตกลงฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อการอำนวยความสะดวกการเดินเรือพาณิชย์ในแม่น้ำโขงตอนบน และจีนได้ให้การสนับสนุน การปรับปรุงร่องน้ำเพื่อการเดินเรือ (เคลื่อนย้ายเกาะแก่งและหาดคั้นที่เป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือในลำน้ำโขงตลอดช่องแนวช่องทางเดินเรือ 331 กิโลเมตร เพื่อให้ช่องทางมีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่า 35 เมตร และลึกประมาณ 3 เมตร) ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จแล้ว 10 จุด ส่วนจุดสุดท้ายที่บริเวณแก่งคอนผีหลวง กรม. ได้มีมติเมื่อ 8 เม.ย. 2546 มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบด้านต่าง ๆ (ในไทย) ที่ยังมีความกังวลอยู่ ผลการศึกษาดังกล่าวได้เสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยระบุว่าผลกระทบของโครงการฯ ต่อสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและวิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยว โบราณสถานและวัฒนธรรม จะอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตามผลจากการดำเนินการด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ยังสะท้อนให้เห็นว่า ประชาชนในพื้นที่ยังมีข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับโครงการนี้อยู่

6. ความร่วมมือด้านพลังงาน ประเทศ GMS ได้ลงนามความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการซื้อขายไฟฟ้าและการสร้างเครือข่ายสายส่งระหว่างรัฐบาล 6 ประเทศลุ่มแม่น้ำโขง (Inter-Governmental Agreement on Regional Power Trade) เมื่อ 3 พ.ย. 2545 โดยความตกลงนี้มีจุดประสงค์ให้ประเทศสมาชิกร่วมมือและวางแผนพัฒนาระบบส่งไฟฟ้าที่ประหยัด และมีความมั่นคง รวมไปถึงกลไกในการดำเนินการซื้อขายไฟฟ้าในอนุภูมิภาค

7. ความร่วมมือด้านโทรคมนาคม ประเทศไทยโดยบริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการจัดสร้างโครงข่ายระบบเคเบิลใยแก้วตามโครงการ Telecommunication Backbone Project ในส่วนของไทยครบทุกจุดที่เกี่ยวข้องแล้ว และยังได้เปิดให้บริการในเส้นทางระหว่างอรัญประเทศ (ไทย)-ปอยเปต (กัมพูชา) และระหว่างหนองคาย (ไทย)-เวียงจันทน์ (สปป.ลาว) แล้ว ขณะนี้รอความพร้อมในการเชื่อมโยงกับจีน พม่า และจุดเชื่อมโยงอื่น ๆ ของลาว

8. ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว โครงการจัดทำแผนการตลาดท่องเที่ยว Six Countries One Destination โดยมี Agency for Coordinating Mekong Tourism Activities (AMTA) ซึ่งตั้งสำนักงานอยู่ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นศูนย์ประสานงานหลักด้านการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศในรูปแบบของ package tour โดยจะเน้นตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจ 3 แนวหลัก ตลอดจนการศึกษา GMS Visa เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวจากนอกอนุภูมิภาค

9. ความร่วมมือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ไทยส่งเสริมให้มีการดำเนินการตามแผนงาน Phnom Penh Plan ซึ่งเป็นแผนงานพัฒนาผู้บริหารระดับสูงและระดับกลางอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยเฉพาะการดำเนินงานของ AIT และ สถาบันกลุ่มแม่น้ำโขง (Mekong Institute) ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี 2537 โดยเป็นความร่วมมือระหว่างรัฐบาลนิวซีแลนด์กับรัฐบาลไทย

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองเชียงของ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546) กล่าวถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองชายแดนอย่างเมืองเชียงของในด้านต่าง ๆ โดยสรุปถึงศักยภาพในการพัฒนาดังนี้

4.1 บทบาทการพัฒนาในปัจจุบัน

1) การพัฒนาด้านการค้า

การค้าชายแดนที่เชียงของเป็นการค้ากับ สปป.ลาว ในปี พ.ศ. 2545 ปริมาณการค้าชายแดนมีมูลค่าเท่ากับ 668.62 ล้านบาท อัตราขยายตัวร้อยละ 7.91 ต่อปี (2540-2545) โดยไทยได้เปรียบดุลการค้ากับ สปป.ลาว ประมาณ 310.41 ล้านบาท สินค้าส่งออกที่สำคัญไปยังลาว ได้แก่ วัสดุก่อสร้าง สินค้าอุปโภคบริโภค น้ำมันเชื้อเพลิง ยานพาหนะและส่วนประกอบ ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ถ่านหินลิกไนต์ ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ สินค้าเกษตรและของป่า มีท่าเรือเฟอร์รี่สำหรับการขนส่งสินค้าระหว่างเชียงของ กับเมืองห้วยทรายของ สปป.ลาว ท่าเรือนี้ใช้สำหรับการขนส่งสินค้าและนักท่องเที่ยวไปยังเมืองหลวงพระบางของลาว

2) การพัฒนาการท่องเที่ยว

เชียงของมีแหล่งท่องเที่ยวที่น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับ 3 อำเภอในเขตเศรษฐกิจพิเศษแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงที่สุดคือ หาดไค้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาอำเภอเชียงของเป็นชาวต่างประเทศประเภทสะพายเป้ (Backpacker) ที่มารอตรวจลงตราข้ามไปที่ยวประเทศลาวดังนั้นสถานที่พักผ่อนส่วนใหญ่จึงเป็นลักษณะที่พักประเภทเกสต์เฮาส์ราคาปานกลางถึงค่อนข้างต่ำแม้ว่าศักยภาพและทรัพยากรการท่องเที่ยวของอำเภอเชียงของจะไม่สูงมาก แต่มีแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอ

ใกล้เคียงที่สามารถเชื่อมโยงซึ่งกันและกันได้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เนื่องจากอำเภอเชียงของมีชายแดนติดต่อกับบ้านห้วยทราย แขวงบ่อแก้วสปป. ลาว เป็นด่านชายแดนที่มีจำนวนคนผ่านแดนค่อนข้างมาก เป็นเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวของลาวได้ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ทำให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมเดินทางผ่านแดนทางอำเภอเชียงของในปริมาณมากพอสมควร นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังสามารถใช้เส้นทางบกต่อขึ้นไปยังจีนตอนใต้ได้ แม้ว่าเส้นทางจะยังไม่ค่อยสะดวกนัก

3) การพัฒนาอุตสาหกรรม

การพัฒนาอุตสาหกรรมในอำเภอเชียงของยังมีไม่มากนัก จำนวนโรงงานรวมทั้งสิ้น 54 โรงงาน แรงงานมีจำนวน 185 คน เงินทุนรวม 59.77 ล้านบาท ในจำนวนนี้มีโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ อุตสาหกรรมอาหารและอาหารสัตว์ และอุตสาหกรรมเซรามิกและแก้ว ซึ่งมีจำนวน 47 โรงงาน โดยรวมโรงสีข้าวและบ่มยาสูบ 44 โรง เงินลงทุน 23.87 ล้านบาท คนงาน 149 คน อย่างไรก็ตาม โรงงานอุตสาหกรรมที่ดำเนินการอยู่ในกลุ่มนี้มีศักยภาพยังไม่ชัดเจนในการสนับสนุนพัฒนา ส่วนอุตสาหกรรมที่อยู่นอกกลุ่มเป้าหมายมี 4 กลุ่มย่อย คือ อุตสาหกรรมอบฟืชและเมล็ดพืช อุตสาหกรรมกระดาษและสิ่งพิมพ์ อุตสาหกรรมประกอบชิ้นส่วน อุตสาหกรรมแร่และโลหะ รวม 7 โรงงาน เงินลงทุน 39.08 ล้านบาท จำนวนคนงาน 114 คน ทั้งนี้หากพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า อุตสาหกรรมอบฟืชและเมล็ดพืชมีอยู่เพียง 1 โรง แต่มีเงินลงทุนสูงถึง 15.5 ล้านบาท โดยอบข้าวโพด ข้าวเปลือก ถั่วเหลือง ประมาณปีละ 18.43 ตัน รองลงมาคือโรงงานผลิตกระดาษสา มี 1 โรง เช่นกัน เงินลงทุน 14.5 ล้านบาท คนงาน 6 คน โรงงาน 2 แห่งนี้ มีเงินลงทุนรวม 30 ล้านบาท เทียบกับเงินลงทุนทั้งอำเภอ 62.94 ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ 47.66 ดังนั้น อุตสาหกรรมที่ควรสนับสนุนให้มีการลงทุนหรือพัฒนาให้ดีขึ้นในอำเภอเชียงของ คือ โรงงานอบฟืชและเมล็ดพืช และ โรงงานผลิตกระดาษและสิ่งพิมพ์

4) การพัฒนาการเกษตร

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมีการเพาะปลูกเป็นหลัก พื้นที่การเกษตรมีประมาณ 219,472 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 42 ของพื้นที่อำเภอ ครัวเรือนร้อยละ 93 เป็นเกษตรกร พืชหลักที่สำคัญ คือ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเหลือง และสับปะรด พืชผักที่นิยมปลูกได้แก่ ขิง และพริก ไม้ผลที่สำคัญ คือ ส้มเขียวหวาน ลำไย มะม่วง และลิ้นจี่ปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ การขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากการพัฒนาระบบชลประทานเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ และพืชผลเกษตรมีราคาตกต่ำทำให้เกษตรกรมีรายได้น้อยและเป็นหนี้สิน อีกทั้งมีตลาดไม่เพียงพอที่จะรองรับผลผลิตทางการเกษตร

5) การพัฒนาระบบคมนาคมเชื่อมโยง

เส้นทางคมนาคมเข้า-ออกอำเภอเชียงของมีหลายเส้นทางแต่สภาพยังไม่ค่อยดี เป็นขนาด 2 ช่องจราจรค่อนข้างแคบ โดยทางหลวงหมายเลข 1020 มีระยะทางห่างจากตัวเมืองเชียงราย ประมาณ 137 กิโลเมตร ในขณะที่เส้นทางอื่น ได้แก่ ทางหลวงหมายเลข 1152 1174 1173 และ 1098 สภาพถนนไม่สมบูรณ์และคดเคี้ยว จากเชียงของสามารถใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 1129 เดินทางไปยังอำเภอเชียงแสนได้ ระยะทางประมาณ 53 กิโลเมตร สภาพถนนลาดชัน ผิดจราจรแคบและชำรุดเนื่องจากลักษณะภูมิประเทศของอำเภอเชียงของเป็นภูเขาจึงทำให้การขยายถนนเป็นไปได้ยาก ในปัจจุบันทางหลวงหมายเลข 1020 ตอนอำเภอเชียงของไม่สามารถขยายได้ การคมนาคมทางน้ำเป็นการสัญจรด้วยเรือหางยาวข้ามฝั่งของคนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว รถบรรทุกและสินค้าจะขนส่งข้ามฝั่งโดยใช้เรือเฟอร์รี่ (เรือบ๊ัก) ซึ่งปัจจุบันมีท่าเรือสภาพไม่ดีนัก ในขณะที่ท่าเรือใหม่ได้ถูกสร้างขึ้นใกล้กับท่าเรือเดิม แต่ยังไม่ใช้ประโยชน์ไม่ได้เต็มที่เนื่องจากทางขึ้น-ลงอยู่สูงกว่าระดับน้ำต่ำสุด การขนส่งทางเรือในปัจจุบันเป็นการขนส่งสินค้าไปยังด้านใต้ของแม่น้ำโขง คือ หลวงพระบางมากกว่าล่องขึ้นไปจีน เนื่องจากสภาพลำน้ำโขงช่วงระหว่างเชียงของ- เชียงแสน มีสภาพตื้นเขินและมีเกาะแก่งจำนวนมาก การเดินเรือจึงทำได้ลำบากจำเป็นต้องมีการปรับปรุงท่าเรือบ๊ักและท่าเรือน้ำลึกให้ใช้ได้ตลอดปี และรองรับการค้าขายกับสปป.ลาว (ท่าเรือบ๊ัก) และใช้บรรทุกสินค้าและนักท่องเที่ยวไปยังหลวงพระบาง (ท่าเรือน้ำลึก) ในอนาคตตามแผนพัฒนาเพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนนั้น จะมีการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง เพื่อเชื่อมการเดินทางระหว่างเชียงของกับแขวงบ่อแก้ว เพื่อไปยังคุนหมิง ประเทศจีน ตามเส้นทางหมายเลข 3 ผ่านลาว ซึ่งการขนส่งจะมีปลายทางหลักที่ทำเรือกรุงเทพฯ หรือแหลมฉบัง

4.2 บทบาทในอนาคต

จากความรู้ได้เปรียบทางด้านที่ตั้ง ประกอบกับเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเส้นทางเชื่อมโยงไปจีน โดยผ่าน สปป.ลาว ซึ่งกำลังจะแล้วเสร็จในอนาคตอันใกล้ ส่งผลให้ เชียงของมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นเขตนิคมอุตสาหกรรมการเกษตรครบวงจร และเขตอุตสาหกรรมทั่วไป ซึ่งจะดำเนินการในระยะที่ 2 เพื่อสนับสนุนเขตเศรษฐกิจพิเศษเชียงรายในภาพรวมอย่างเป็นรูปธรรม

4.2.1 แนวทางการพัฒนา

1) การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง

1.1) การเชื่อมโยงเส้นทางขนส่งสู่ประเทศเพื่อนบ้าน เร่งพัฒนาเส้นทางแนวเหนือ-ใต้ กรุงเทพฯ-เชียงราย-คุนหมิง (Northern Corridor) ผ่านลาว ไปจีน (เชียงของ-ห้วยทราย-หลวงน้ำทา-

บ่อเต็น-เชียงรุ่ง-ขุนหมิง) ปัจจุบันสามารถตกลงรายละเอียดมาตรฐานทางด้านเทคนิคและลงนามสัญญาเงินกู้ระหว่างไทย-ลาวแล้ว โดยเริ่มก่อสร้างในปี 2547 และเปิดใช้งานได้ในปี 2550

1.2) การเชื่อมโยงเส้นทางภายในประเทศ ปรับปรุงและก่อสร้างถนนในชุมชนเมือง ถนนเลียบเมืองด้านตะวันตก และถนนสายหลักเชื่อมโยงระหว่างอำเภอ ตลอดจนปรับปรุงทางหลวง หมายเลข 1129 1020 และ 1173 ให้มีสภาพดีขึ้น

2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เมืองชายแดน

2.1) โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเตรียมความพร้อมเมือง เตรียมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั่วไปเพื่อแก้ปัญหาชุมชน ให้สามารถรองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเร่งจัดทำและประกาศใช้ผังเมืองรวมและผังเฉพาะ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อแก้ปัญหาชุมชน เช่น พัฒนาระบบถนนในเทศบาล ระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม ประปา บำบัดน้ำเสีย กำจัดขยะ เป็นต้น

2.2) โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบหลักของเขตเศรษฐกิจพิเศษ

- เขตประกอบการอุตสาหกรรม เตรียมการศึกษาความเหมาะสมในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมเชิงของ เพื่อพัฒนาเป็นนิคมอุตสาหกรรมการเกษตรครบวงจร และเขตอุตสาหกรรมทั่วไป ซึ่งจะดำเนินการในระยะที่ 2 ประมาณปี 2549 เป็นต้นไป

- สิ่งอำนวยความสะดวกการขนส่งและสถานีขนถ่ายสินค้า โดยดำเนินการศึกษาไปพร้อมกับการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรม

- การก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงและด่านพรมแดน เพื่อรองรับเส้นทางหมายเลข 3 (ถนนเชียงราย – ขุนหมิง ผ่านลาว) ระยะดำเนินการ ปี พ.ศ. 2550-2554

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งเป็นกิจกรรมหลัก โดยปีงบประมาณ 2547 เสนอให้มีการพัฒนาศูนย์จำหน่ายสินค้าและลานแสดงสินค้า

3) การพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมดำเนินการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อำเภอเชียงของ เพื่อจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการต่างๆ ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ และจัดฝึกอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นต้น

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม (ชุดที่ 1)

(สำหรับตัวแทนทางการค้าหรือผู้ประกอบการค้าชายแดน)

เรื่อง ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจท้องถิ่น ภายใต้การเตรียมสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง

เอกสารชุดนี้เป็นแบบสอบถามประกอบการค้นคว้าอิสระ ระดับปริญญาโท สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อศึกษาเรื่อง ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจท้องถิ่น ภายใต้การเตรียมสู่ประชาคมอาเซียน

ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ให้ข้อมูลและความเห็นที่ปรากฏอยู่ในคำถามของแบบสอบถามนี้ **คำถามในครั้งนี้จะถูกนำไปวิเคราะห์ทางวิชาการไม่แสดงรายละเอียดเป็นรายบุคคลและไม่ส่งผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด** จึงใคร่ขอความกรุณาท่านให้ข้อมูลตามความคิดเห็นที่เป็นจริงผู้ค้นคว้าขอขอบพระคุณท่านที่ได้ให้ข้อมูลมา ณ ที่นี้เป็นอย่างสูงด้วย

นางสาวอัมราภรณ์ ศรีกาญจนพัฒน์

นักศึกษาระดับปริญญาโท (531632069)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการค้าชายแดน

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 20-30 ปี

2. 31-40 ปี

3. 41-50 ปี

4. 51-60 ปี

5. มากกว่า 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา

4. อนุปริญญา

2. มัธยมศึกษา

5. ปริญญาตรี

3. ประกาศนียบัตร

6. สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้ของท่าน (เฉลี่ยต่อเดือน)

1. ไม่เกิน 10,000 บาท
2. 10,001-30,000 บาท
3. 30,001-50,000 บาท

4. 50,001-70,000 บาท
5. มากกว่า 70,000 บาท

ส่วนที่ 2 ลักษณะของการประกอบธุรกิจการค้าชายแดน

1. ประเภทของธุรกิจ

1. ธุรกิจการนำเข้า
2. ธุรกิจการส่งออก
3. ธุรกิจการนำเข้าและส่งออก
4. ตัวแทน/นายหน้า
5. งานบริการ
6. อื่นๆ.....

2. ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ.....ปี

3. มูลค่าของสินค้าหรือธุรกิจโดยเฉลี่ยต่อเดือน

1. น้อยกว่า 10,000 บาท
2. 10,001-100,000 บาท
3. 100,001-500,000 บาท
4. 500,001-1000,000 บาท
5. มากกว่า 1000,000 บาท

4. รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนของธุรกิจ

1. น้อยกว่า 10,000 บาท
2. 10,001-100,000 บาท
3. 100,001-500,000 บาท
4. 500,001-1000,000 บาท
5. มากกว่า 1000,000 บาท

5. จำนวนประเทศที่เป็นลูกค้า

1. หนึ่งประเทศ
2. สองประเทศ
3. สามประเทศ

6. รูปแบบการติดต่อทางธุรกิจของประเทศลูกค้า

1. ติดต่อกัน โดยใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัว
2. ติดต่อกันผ่านตัวแทน
3. ติดต่อกันในรูปแบบธุรกิจทั่วไป
4. อื่นๆ.....

7. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจกับลูกค้า..... ปี

8. ช่องทางการประกอบธุรกิจผ่านทางอำเภอใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. อำเภอเชียงของ
2. อำเภอเชียงแสน
3. อำเภอแม่สาย

9. ประเภท ชนิด ลักษณะของสินค้า หรือธุรกิจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. สินค้าประเภทพืชผลทางการเกษตร	☐ 4. ตัวแทน/นายหน้า
☐ 2. สินค้าประเภทวัสดุก่อสร้าง	☐ 5. งานบริการ
☐ 3. สินค้าประเภทเครื่องอุปโภค-บริโภค	☐ 6. อื่นๆ.....

10. รูปแบบของการชำระเงิน / การรับชำระเงิน ในธุรกิจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ผ่านสถาบันการเงินภายในประเทศ	☐ 4. ผ่านระบบโพยก๊วน
☐ 2. ผ่านตัวแทนหักบัญชี (Clearing Agent)	☐ 5. เงินสด
☐ 3. หักบัญชีระหว่างคู่ค้า	☐ 6. อื่นๆ.....

11. การใช้สกุลเงินในการประกอบธุรกิจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. สกุลเงินบาท	☐ 3. สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ
☐ 2. สกุลเงินกีบ	☐ 4. อื่นๆ.....

12. เอกสารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ใบสั่งซื้อสินค้า	☐ 4. อื่นๆ
☐ 2. Letter of credit (L/C)	☐ 5. ไม่มีเนื่องจาก.....
☐ 3. เอกสารทางศุลกากร	

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคการค้าชายแดน

1. ท่านคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคของการค้าชายแดนต่อไปนี้อะไรบ้างที่เกิดขึ้นในพื้นที่

1.1 ด้านรูปแบบหรือลักษณะทางการค้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. การปิดจุดผ่านแดน
☐ 2. การแข่งขันในตลาดที่มากขึ้น
☐ 3. ข้อจำกัดการนำเข้า / ส่งออกของสินค้า
☐ 4. ความไม่สงบบริเวณชายแดน
☐ 5. ความไม่สะดวกด้านขั้นตอน/กฎระเบียบของประเทศคู่ค้า
☐ 6. อำนาจซื้อของประชาชนบริเวณชายแดนต่ำ
☐ 7. ค่าใช้จ่ายนอกระบบมากเกินไป
☐ 8. อื่นๆ.....

1.2 ด้านการติดต่อ โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการสื่อสาร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การคมนาคมไม่สะดวก
- 2. การเก็บค่าธรรมเนียมน้ำผ่านแดนทำให้ต้นทุนสูงขึ้น
- 3. ระบบการชำระเงินยังไม่สะดวก มีปัญหาด้านอัตราแลกเปลี่ยน
- 4. การติดต่อสื่อสารระหว่างคู่ค้าไม่สะดวก
- 5. ความยากลำบากของภาษาในการติดต่อกับคู่ค้า
- 6. อื่นๆ (ระบุ).....

1.2 ด้านมาตรการของรัฐ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ระเบียบพิธีการทางศุลกากรยังยุ่งยาก ซับซ้อน
- 2. การขาดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- 3. อัตราภาษีนำเข้าที่สูงเกินไป
- 4. ความยุ่งยากในการขอใบอนุญาตนำเข้า/ส่งออกของสินค้าบางประเภท
- 5. ความล่าช้าในการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ
- 6. การไม่มีเป้าหมายที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของหน่วยงานราชการ
- 7. นโยบายภาครัฐที่ไม่ชัดเจน
- 8. อื่นๆ.....

2. ในความคิดเห็นของท่าน ผลกระทบทางธุรกิจการค้าระหว่างประเทศของท่านกับการเตรียมตัวสู่ประชาคมอาเซียนมีมากน้อยแค่ไหน

☐ 1. น้อย	☐ 3. มาก
☐ 2. ปานกลาง	☐ 4. มากที่สุด

3. ท่านคิดว่าการค้าระหว่างประเทศเมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มตัวในปี 2558 มีแนวโน้มอย่างไรในอนาคต

☐ 1. ลดลง	☐ 2. เท่าเดิม	☐ 3. เพิ่มขึ้น

4. ท่านคิดว่าการค้าก่อนมีการเปิดประชาคมอาเซียนมีมูลค่ามากกว่าหรือน้อยกว่าหลังการเปิดประชาคมอาเซียน

☐ 1. น้อยกว่า	☐ 3. มากกว่า 1 เท่า	☐ 5. มากกว่า 3 เท่า
☐ 2. เท่ากัน	☐ 4. มากกว่า 2 เท่า	☐ 6. มากกว่า 3 เท่าขึ้นไป

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน

1. ในความคิดเห็นของท่าน ปัจจัยและสาเหตุต่างๆที่เป็นแรงจูงใจทำให้เกิดการตัดสินใจลงทุนในเขตการค้าชายแดนไทย-ลาว (เขตอำเภอเชียงของ) ต่อไปนี้ มีมากน้อยเพียงใด (กรุณาใส่เครื่องหมาย x ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน)

ปัจจัย สาเหตุ	ผลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจทำให้เกิดการลงทุน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ธุรกิจมีโอกา และช่องทางในการแสวงหาผลกำไรให้กิจการเพิ่มขึ้น					
2.มีโอกาในการขยายการค้าการลงทุนไปยังประเทศที่สาม					
3.อำนาจซื้อ ทักษะ ค่านิยมของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าและบริการ					
4.ต้นทุนสินค้าในประเทศต่ำกว่าต่างประเทศทำให้มีกำไรสูงขึ้น(ผู้ส่งออก)					
5.ต้นทุนสินค้าในประเทศสูงกว่าต่างประเทศทำให้มีกำไรสูงขึ้น(ผู้นำเข้า)					
6.นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ					
7.การได้รับสิทธิประโยชน์ด้านระบบภาษี (Tax)					
8.การอำนวยความสะดวก ระเบียบขั้นตอน ในการผ่านพิธีการศุลกากร					
9.มีค่าใช้จ่ายนอกระบบมากเกินไป					
10.การคมนาคมเอื้อต่อการเคลื่อนย้ายสินค้า					
11.ข้อจำกัดการนำเข้า/ส่งออกสินค้า (เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน)					

ปัจจัย สาเหตุ	ผลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจทำให้เกิดการลงทุน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.สปป.ลาวมีประเพณีที่ค้ำจุนและภาษาพูดที่คล้ายคลึงกับไทยที่สามารถสื่อสารกันโดยไม่ใช้ล่าม					
13.ความสะดวกด้านอัตราแลกเปลี่ยนและระบบการชำระเงิน					
14.ความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและเอกชน					
15.สปป.ลาวเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์เหมาะแก่การลงทุน					
16.อื่นๆ.....					

ส่วนที่ 5 มาตรการของภาครัฐและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ กับระบบการค้าชายแดน

1. ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ ในนโยบายและโครงการของภาครัฐ ในด้านการเตรียมความพร้อมต่อการเตรียมสู่ประชาคมอาเซียนมากน้อยแค่ไหน

1. ไม่ทราบเลย
2. ทราบแต่ไม่เข้าใจในรายละเอียด
3. ทราบอย่างละเอียดจากการติดตามข่าวสารทั่วไป
4. ทราบอย่างละเอียดเนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจ

2. มาตรการหรือนโยบายต่างๆของภาครัฐดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลต่อการค้าชายแดนมากน้อยแค่ไหน

1. น้อย 2. ปานกลาง 3. มาก 4. มากที่สุด

3. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้าชายแดนโดยรวม มีความรู้ ความสามารถ และมีอัตรากำลังเพียงพอหรือไม่ ที่จะรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในพื้นที่

1. มีความรู้ความสามารถแต่อัตรากำลังไม่เพียงพอ
2. มีความรู้ความสามารถแต่อัตรากำลังเพียงพอแล้ว
3. ไม่มีความรู้ความสามารถและอัตรากำลังไม่เพียงพอ
4. มีความรู้ความสามารถแต่อัตรากำลังเพียงพอแล้ว

4. ท่านคิดว่าการค้าชายแดนในพื้นที่นี้ มีความพร้อมหรือต้องใช้ระยะเวลาในการปรับตัวมากน้อย
แค่ไหนเพื่อยกระดับการค้าเป็นมาตรฐานสากลของการค้าระหว่างประเทศ

1. พร้อมแล้ว

3. ภายใน 2-3 ปี

2. ภายใน 1 ปี

4. มากกว่า 3 ปี

5. ท่านมีความเตรียมพร้อมในการปรับเปลี่ยนธุรกิจอย่างไร ถ้ารูปแบบทางการค้าเปลี่ยนไป
เนื่องจากนโยบายหรือมาตรการของภาครัฐ

1. ไม่เปลี่ยนแปลง

2. เปลี่ยนรูปแบบให้เป็นที่ไปในทางเดียวกับนโยบายภาครัฐ

3. เปลี่ยนรูปแบบทั้งหมด

4. โยกย้ายฐานการค้า

5. อื่นๆ.....

6. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างเข้มงวดทางด้านกรนำเข้าสินค้า จะส่งผลกระทบต่อระบบ
การค้าชายแดนและปัจจัยอื่นๆมากน้อยแค่ไหนอย่างไร

ปัจจัยของผลกระทบ	ระดับของผลกระทบที่จะเกิดขึ้น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ผลกระทบต่อมูลค่าโดยรวม					
2.ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว					
3.ปฏิกริยาด้านลบของประเทศคู่ค้า					
4.ผลกระทบทางด้านความมั่นคง					
5.ผลกระทบต่อโครงสร้างทางธุรกิจของชุมชน เช่น อัตราการจ้างงาน ระบบเงินหมุนเวียนใน วงจร การย้ายฐานการค้า ฯลฯ					

7. ข้อเสนอแนะ.....
.....

แบบสอบถาม (ชุดที่ 2)

(สำหรับหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการค้าชายแดน)

เรื่อง ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจท้องถิ่น ภายใต้การเตรียมสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง

เอกสารชุดนี้เป็นแบบสอบถามประกอบการค้นคว้าอิสระ ระดับปริญญาโท สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อศึกษาเรื่อง ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจท้องถิ่น ภายใต้การเตรียมสู่ประชาคมอาเซียน

ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ให้ข้อมูลและความเห็นที่ปรากฏอยู่ในคำถามของแบบสอบถามนี้ **คำถามในครั้งนี้จะถูกนำไปวิเคราะห์ทางวิชาการไม่แสดงรายละเอียดเป็นรายบุคคลและไม่ส่งผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด** จึงใคร่ขอความกรุณาท่านให้ข้อมูลตามความคิดเห็นที่เป็นจริงผู้ค้นคว้าขอขอบพระคุณท่านที่ได้ให้ข้อมูลมา ณ ที่นี้เป็นอย่างสูงด้วย

นางสาวอัมราภรณ์ ศรีกาญจนพัฒน์
นักศึกษาปริญญาโท (531632069)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 20-30 ปี

2. 31-40 ปี

3. 41-50 ปี

4. 51-60 ปี

5. มากกว่า 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา

4. อนุปริญญา

2. มัธยมศึกษา

5. ปริญญาตรี

3. ประกาศนียบัตร

6. สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้ของท่าน (เฉลี่ยต่อเดือน)

 1. ไม่เกิน 10,000 บาท 4. 50,001-70,000 บาท 2. 10,001-30,000 บาท 5. มากกว่า 70,000 บาท 3. 30,001-50,000 บาท**ส่วนที่ 2** ลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบ

1. ลักษณะหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการค้าชายแดน

 1. ทำหน้าที่ด้านพิธีการศุลกากร 2. ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการค้าชายแดน 3. ควบคุม ดูแล และอำนวยความสะดวกต่อการค้าชายแดน 4. การค้าชายแดนอยู่บนพื้นที่ความรับผิดชอบ 5. อื่นๆ.....

2. มูลค่าการค้าชายแดนหรือสินค้าที่ต้องรับผิดชอบ โดยเฉลี่ยต่อเดือน

 1. 10,001-100,000 บาท 4. 2000,001-5000,000 บาท 2. 100,001-500,000 บาท 5. 5000,001-1,0000,000 บาท 3. 500,001-2000,000 บาท 6. มากกว่า 1,0000,000 บาท

3. เขตอำเภอที่ต้องปฏิบัติงานและรับผิดชอบ

 1. อำเภอเชียงของ 3. อำเภอแม่สาย 2. อำเภอเชียงแสน 4. ทั้ง 3 อำเภอ คือ เชียงของ

แม่สาย และเชียงแสน

4. จำนวนช่องทางการค้า (ด่านถาวร จุดผ่านแดนชั่วคราว จุดผ่อนปรน) ที่ต้องรับผิดชอบ

 1. หนึ่งช่องทาง 2. สองช่องทาง 3. สามช่องทาง 4. มากกว่าสามช่องทาง

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการค้าชายแดน

1. ท่านคิดว่ามีปัญหาและอุปสรรคของการค้าชายแดนต่อไปนี้จะอะไรบ้างที่เกิดขึ้นในพื้นที่

1.1 ด้านรูปแบบหรือลักษณะทางการค้า (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. การปิดจุดผ่านแดน
- 2. การแข่งขันในตลาดที่มากขึ้น
- 3. ข้อจำกัดการนำเข้า / ส่งออกของสินค้า
- 4. ความไม่สงบบริเวณชายแดน
- 5. ความไม่สะดวกด้านขั้นตอน/กฎระเบียบของประเทศคู่ค้า
- 6. อำนาจซื้อของประชาชนบริเวณชายแดนต่ำ
- 7. ค่าใช้จ่ายนอกระบบมากเกินไป
- 8. อื่นๆ.....

1.2 ด้านการติดต่อ โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และการสื่อสาร (ตอบได้มากกว่า 1

ข้อ)

- 1. การคมนาคมไม่สะดวก
- 2. การเก็บค่าธรรมเนียมค่าผ่านแดนทำให้ต้นทุนสูงขึ้น
- 3. ระบบการชำระเงินยังไม่สะดวก มีปัญหาด้านอัตราแลกเปลี่ยน
- 4. การติดต่อสื่อสารระหว่างคู่ค้าไม่สะดวก
- 5. ความยากลำบากของภาษาในการติดต่อกับคู่ค้า
- 6. อื่นๆ (ระบุ).....

1.2 ด้านมาตรการของรัฐ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ระเบียบพิธีการทางศุลกากรยังยุ่งยาก ซับซ้อน
- 2. การขาดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- 3. อัตราภาษีนำเข้าที่สูงเกินไป
- 4. ความยุ่งยากในการขอใบอนุญาตนำเข้า/ส่งออก ของสินค้าบางประเภท
- 5. ความล่าช้าในการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ
- 6. การไม่มีเป้าหมายที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของหน่วยงานราชการ
- 7. นโยบายภาครัฐที่ไม่ชัดเจน
- 8. อื่นๆ.....

2. ในความคิดเห็นของท่าน ผลกระทบทางธุรกิจการค้าระหว่างประเทศของท่านกับการเตรียมตัวสู่ประชาคมอาเซียนมีมากน้อยแค่ไหน

1. น้อย

3. มาก

2. ปานกลาง

4. มากที่สุด

3. ท่านคิดว่าการค้าระหว่างประเทศเมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มตัวในปี 2558 มีแนวโน้มอย่างไรในอนาคต

1. ลดลง

2. เท่าเดิม

3. เพิ่มขึ้น

4. ท่านคิดว่าการค้าก่อนมีการเปิดประชาคมอาเซียนมีมูลค่ามากกว่าหรือน้อยกว่าหลังการเปิดประชาคมอาเซียน

1. น้อยกว่า

3. มากกว่า 1 เท่า

5. มากกว่า 3 เท่า

2. เท่ากัน

4. มากกว่า 2 เท่า

6. มากกว่า 3 เท่า

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน

1. ในความคิดเห็นของท่าน ปัจจัยและสาเหตุต่างๆที่เป็นแรงจูงใจให้เกิดการตัดสินใจลงทุนในเขตการค้าชายแดนไทย-ลาว (เขตอำเภอเชียงของ) ต่อไปนี้ มีมากน้อยเพียงใด (กรุณาใส่เครื่องหมาย x ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน)

ปัจจัย สาเหตุ	ผลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจให้เกิดการลงทุน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ธุรกิจมีโอกาส และช่องทางในการแสวงหาผลกำไรให้กิจการเพิ่มขึ้น					
2.มีโอกาสในการขยายการค้าการลงทุนไปยังประเทศที่สาม					
3.อำนาจซื้อ ทักษะคน ค่านิคมของผู้บริโภค					
4.ต้นทุนสินค้าในประเทศต่ำกว่าต่างประเทศทำให้มีกำไรสูงขึ้น(ผู้ส่งออก)					

ปัจจัย สาเหตุ	ผลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจทำให้เกิดการลงทุน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5.ต้นทุนสินค้าในประเทศสูงกว่าต่างประเทศทำให้มีกำไรสูงขึ้น(ผู้นำเข้า)					
6.นโยบายส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐ					
7.การได้รับสิทธิประโยชน์ด้านระบบภาษี (Tax)					
8.การอำนวยความสะดวก ระเบียบขั้นตอน ในการผ่านพิธีการศุลกากร					
9.มีค่าใช้จ่ายนอกระบบมากเกินไป					
10.การคมนาคมเพื่อการเคลื่อนย้ายสินค้า					
11.ข้อจำกัดการนำเข้า/ส่งออกสินค้า (เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน)					
12.สปป.ลาวมีประเพณีที่ค้ำจุนและภาษาพูดที่คล้ายคลึงกับไทยที่สามารถสื่อสารกันโดยไม่ใช้ล่าม					
13.ความสะดวกด้านอัตราแลกเปลี่ยน และระบบการชำระเงิน					
14.ความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและเอกชน					
15.สปป.ลาวเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์เหมาะแก่การลงทุน					
16.อื่นๆ.....					

ส่วนที่ 5 มาตรการของภาครัฐและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ กับระบบการค้าชายแดน

1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจ ในนโยบายและโครงการของภาครัฐ ในด้านการเตรียมความพร้อมต่อการเตรียมสู่ประชาคมอาเซียนมากน้อยแค่ไหน

1. ไม่ทราบเลย
2. ทราบแต่ไม่เข้าใจในรายละเอียด
3. ทราบอย่างละเอียดจากการติดตามข่าวสารทั่วไป
4. ทราบอย่างละเอียดเนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจ

2. มาตรการหรือนโยบายต่างๆของภาครัฐดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลต่อการค้าชายแดนมากน้อยแค่ไหน

1. น้อย 2. ปานกลาง 3. มาก 4. มากที่สุด

3. ท่านคิดว่าเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการค้าชายแดนโดยรวม มีความรู้ ความสามารถ และมีอัตรากำลังเพียงพอหรือไม่ ที่จะรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในพื้นที่

1. มีความรู้ความสามารถแต่อัตรากำลังไม่เพียงพอ
2. มีความรู้ความสามารถแต่อัตรากำลังเพียงพอแล้ว
3. ไม่มีความรู้ความสามารถและอัตรากำลังไม่เพียงพอ
4. มีความรู้ความสามารถแต่อัตรากำลังเพียงพอแล้ว

4. ท่านคิดว่าการค้าชายแดนในพื้นที่นี้ มีความพร้อมหรือต้องใช้เวลาในการปรับตัวมากน้อยแค่ไหนเพื่อยกระดับการค้าเป็นมาตรฐานสากลของการค้าระหว่างประเทศ

1. พร้อมแล้ว 3. ภายใน 2-3 ปี
2. ภายใน 1 ปี 4. มากกว่า 3 ปี

5. ท่านมีความเตรียมพร้อมในการปรับเปลี่ยนธุรกิจอย่างไร ถ้ารูปแบบทางการค้าเปลี่ยนไปเนื่องจากนโยบายหรือมาตรการของภาครัฐ

1. ไม่เปลี่ยนแปลง
2. เปลี่ยนรูปแบบให้เป็นไปในทางเดียวกับนโยบายภาครัฐ
3. เปลี่ยนรูปแบบทั้งหมด
4. โยกย้ายฐานการค้า
5. อื่นๆ.....

6. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างเข้มงวดทางด้านการนำเข้าสินค้า จะส่งผลกระทบต่อระบบการค้าชายแดนและปัจจัยอื่นๆมากน้อยแค่ไหนอย่างไร

ปัจจัยของผลกระทบ	ระดับของผลกระทบที่จะเกิดขึ้น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ผลกระทบต่อมูลค่าโดยรวม					
2.ผลกระทบด้านการท่องเที่ยว					
3.ปฏิกิริยาด้านลบของประเทศคู่ค้า					
4.ผลกระทบทางด้านความมั่นคง					
5.ผลกระทบต่อโครงสร้างทางธุรกิจของชุมชน เช่น อัตราการจ้างงาน ระบบเงินหมุนเวียนในวงจร การย้ายฐานการค้า ฯลฯ					

7. ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....

ประวัติผู้เขียน**ชื่อ-สกุล**

นางสาวอัมราภรณ์ ศรีกาญจนพัฒน์

วัน เดือน ปี เกิด

3 มกราคม 2525

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี บริหารธุรกิจ
สาขาการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
ปีการศึกษา 2548

ประวัติการทำงาน

บริษัท ชัสเรสเทอร์รอสส์ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย จำกัด
ตำแหน่ง ผู้จัดการสาขา ตั้งแต่ปี 2548-2553

